

Forfatter: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang (1849-02-17)

Citation: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang: "BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang (1849-02-17)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 207. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000133.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Meta Boisen til Broderen Svend.
den 17de Februar 1849*

Kjære Svenn!

Jeg har i Johans Brev gjort Undskyldninger for min lange Taushed saa jeg vil ikke fylde dette korte Brev dermed Peter har nemlig ikke tilladt mig større Plads denne Gang, da Brevet ellers bliver for tykt. Peter skrev iaftes i sit Brev at jeg ei var rigtig rask, men jeg haaber dog ikke at det skal blive til videre denne Gang, Fenger mener ei det bliver til Noget denne Gang. Da Peter har sagt, han vilde fortælle om min store Glæde over at vi er buden til Professor Fenger til paa Mandag Aften, saa vil jeg dog blot tilføie at han maa tilstaa, han slet ikke kan see jeg er glad, men kun selv tænke det. Blandt Selskabet paa Stampes Bal fremhæver Peter Sysette og hun var efter min Mening ogsaa den netteste og smukkeste men næst efter hende kom Ida Fenger, som var der uden sin Mand, da han ei engang var bedt, men hun var lige glad, dandsede saa ivrig, som ingen Anden undtagen det skulde være mig; der var naturligviis Adskillige Fornemme, men de tog tidlig hjem da de slet ikke gjorde nogen Lykke blandt de Borgerlige, som jo var langt mere overveiende paa det Bal, Blüchers Døttre saae i mine Øine ud som Choristinderne paa Theathret baade i Dragt Ansigt og Manerer, Løitnant Kjær med Kone som just ingen Skjønhed er, det maatte Sysette bekjende thi da hun kom til at sige til sin Herre »nei hvor dog Fru Kjær er grim« traadte Løitnanten som hun ikke vidste stod ved Siden ad og skulde lige til at dandse ud, hende saa eftertrykkelig paa Foden saa hun endnu har ondt i Foden deraf og bad ei engang om Forladelse derfor, nu veed jeg ikke hvad jeg skal fortælle dig mere om Ballet med mindre det skulde være hvem jeg dansede med men blandt dem vil jeg kun nævne Jonnas Broder s. 208 som jeg førte en Dands op med og som er et overordentlig elskværdigt Menneske. Nu lidt om Forelæsningerne af Fader, de morer mig og jeg troer ogsaa de øvrige Tilhørere meget. Listen paa Tilhørerne har jeg lovet Moder at sende dig her. Fader havde overladt til mig at samle Tilhørerne, men Nogle af Selskabet har jeg dog ikke været med at bede. Nu maa jeg da slutte for denne Gang, og bede dig tage til Takke, men lad mig nu snart høre fra dig du kjære Svenn, du ved ikke hvad Glæde du gjør

din hengivne Meta.